

စိတ်ကူးရှိနှို့တတွင် – ၉၃

မာတိကာ

21	မယ့်လမ်းပါလား	
	မယ်လမ်းဝါတဲ့	
Jª		20
54	ဘယ်ရွာဆိပ်ကမ်း	رد
çı.	မှန်းဖို့လိုပဲ	25
01	တက်ချိန်နှင့် ကျချိန်	29
Ge	ရဲခဲ့သည်ပါ့	5G
7=		27
0.1	မျာလျက်သလိ	jo
61	စုန်ဆန်ရတရား	13
50¢	5 W	15
950	တွေးမိပါစ	30
	စိုင်းဦးမှာလား	ſŝ
*50	ဆိုင်ခင်းလျက်ပဲ	Je
	ချောင်းရဲ့အလှ	50
250	သူ့လမ်းစဉ်	25
56×	ရေးသင်းလူမှို့ကို	29
	စေဒါနှင့် ကျူဝင်	⊋ 6
	မွှင့်ဖူးတင်နို့	96

284	ရောင်းတစ်ခွင်	50
Joe	တင်းရပုံပဲ	9.J
jor	ရာလိုက်မှာပဲ	55
JJ*	ဒီတရား	56
321	တိုးထွက်နိုင်မှ	90
J98	မယ့်ဖြစ်နည်း	98
JO.	ဆုံတစ်ခါ ဆန်တစ်လှည့်	20
JG#	ချောင်းကရော့တွေ	25
370	မင်းလိုက်လာစမ်း	25
Jos	ပန်းဝင်နိုင်ပါရဲ့	55
18#	make,	27
200	ပန်းခဲ့သည်ပဲ	20
Ş58	မင်းပါမှဝဲ	Go
٦١,١	ပန်းသိပါရဲ့	95
554	မင့်စေနဲ့ဝ	95
791	မယ့်သဘော	Gg
25"	ခဗဒါ ခင်အသိ	G7
၃၆။	မတိုအိမ်ပဲ	96
544	လမ်းရီးပါတို့	70
504	ဒီရေသမီး	70
981	ක්ට[මුක්ට	78
	ရောင်းမအသိ	70
900	တင်လှည့်စီ စုန်ဆန်မြိ	77
-	အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဦး	78
	6	

မယ့်လမ်းပါလား

ပန်းနီလာ ဗေးါ ဆင်သလို့ ယဉ်လှတယ်လေး။ စုန်းျည် ဆန်းျည်နဲ့ ဒီျောင်းရေ ဗေးါလမ်းမှာ တန်းစီလို့လေး။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။ မဗေဒါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်မယ် ပြင်။ စံပယ်လှ ပွင့်ဖြူစင်၊ ကမ်းခွင်က ငယ်ဂျွမ်း။ သူ့လိပ်ပြာ ခြံအရံနဲ့ သူစံရာ သူပျော်မွေ့၊ ပြေးတွေ့ချင်စမ်းတဲ့။

တွေ့ျင်တဲ့ စေတနာရယ်။ ငယ်ဂျွမ်းဆွေ လွမ်းဝေတေးပေမို့ အေးျိုလှတယ်။

လိပ်ပြာက ဝတ်ရည်သယ်၊ စံပယ်က မအား။ ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့ ဒီရှောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းပါလား။

အိုအျင်း ကျူရိုရင်။ မဗေးါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်ပြန်ချင်။ ဟိုအကွေ့မှာလ ကိုရင်ဖေ့ ချစ်ရေစင်၊ ပျိုခင်ရဲ့ အနွဲ့။ ပျို့လက်မှာ မယ်ဗေးါက ပျို့ချက်နှာ ချစ်အုံ့ပုန်းကို၊ ပြုံးကြည့်ချင်ငဲ့တဲ့။

ကြည့်ချင်တဲ့ စေတနာရယ်။ သနားဖွယ် ချစ်ဖွယ်တေးပေမို့ အေးချိုလှတယ်။ ချစ်စနိုးရယ်နဲ့ မြစ်ရိုးက အပြာခြယ်ကို ငျိုနယ် လိုက်လေမလား။ ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့ ဒီချောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းပါလား။

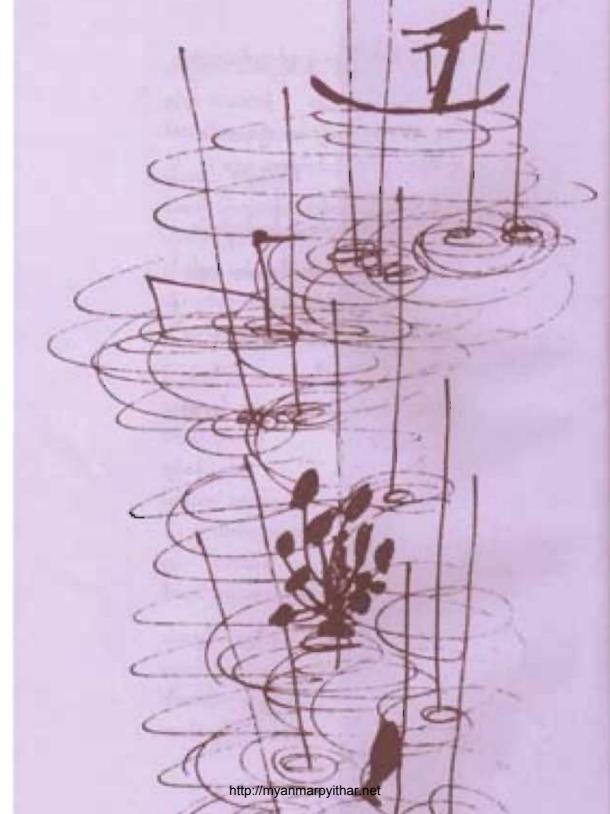
အိုအျင်း ကျူရိုးရှင်။ မဗေဒါ ပြာလဲ့လန်း၊ ကမ်းကပ်ပြန်ချင်။ ထီးတော်က တျှင်ျင်၊ ကွင်းပြင်ကဘုရား။ နေမင်း ညိုချိန်တန်ပေါ့

နိဗ္ဗာန်ကို စိတ်ကြံကူး၊ ဖူးချင်လျက်သားတဲ့။

ဖူးျင်တဲ့ စေတနာရယ်။ နိဗ္ဗိန္ဒာ ဂီတာတေးပေမို့၊ အေးျိုလှတယ်။ ဂျွတ်ဆုကိုရွယ်၊ လွယ်ငါတော့ အရ။ ပွင့်ဖူး တဝေဝေနဲ့ ဒီနျောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းသာငါ့။

ချောင်းရေက ဖောင်၊ တောင်လေက သွေး။ ရွက်လင်းယဉ် မြိုင်မြိုင်နဲ့ ပန်းတိုင်ကို ပန်းခိုင်ဆိုက်အောင်။ အားစိုက်ပါလေး။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)

မယ့်လမ်းပါတဲ့

ဒီျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေဒါခင် ပြာလဲ့။ စံပယ်ကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ချင်ခဲ့။

ဒီျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေးါခင်ပြာလဲ့။ ငျိုမယ်ကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ချင်ခဲ့။

ဒီျောင်းမှာ ရွှင်၊ ဗေးါခင်ပြာလဲ့။ စေတီငယ် ယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ကမ်းကပ်ချင်ခဲ့။

လင်းယဉ်နွဲ့ တနျီနျီ။ ကျူရိုးရှင် သူ့စကား၊ နားကျခဲ့ပြီ။ ကျွတ်ဆုမြတ် စလွယ်ချည်၊ ဗေဒါရီပြာလဲ့။ စုန်ချည် ဆန်ချည်နဲ့ ဒီချောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ မယ့်လမ်းပါတဲ့။။

ဘယ်ရွာ ဆိပ်ကမ်း

ျောင်းပြင်မှာ စီတန်းလို့ ဗေးါပန်း ရေကြင်ဆွေ၊ မျောလို့သာနေ။ ကမ်းကွေ့မှာ ခွေ၊ ကမ်းပြေတော့ စင်း။ သည်ချောင်းရေ လေမခတ်တယ် စီးတတ်လေခြင်း။

ကျူရိုးရှင် ပီပီမှုတ်လို့ ဘုတ်မကို သူကပြိုင်၊ ဧျောင်းစပ်မှာ ထိုင်။ ဘုတ်မက တိုင်၊ ကျူကိုင်က အေး။ ရေစီးနဲ့ လာ၊ ရေသာမှာပြန်လို့ မြန်းတဲ့ မဗေငါ စုန်ဆန်ပန်းကို၊ လွှမ်းတယ်တဲ့လေး။

စုန်ငါတဲ့ ဆန်ငါ။ ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေးနဲ့၊ တေးျိုလို့သာ။ ဘယ်မြို့ကလာ၊ ဘယ်ရွာဆိပ်ကမ်း။ အပွင့်အပြာရောင်နဲ့ ဘယ်သောင်မှာ နေးျိုအေးဌောင်။ မှေးအိပ်မယ်မှန်း။ ။

မှန်းဖို့ လိုပဲ

မဗေဒါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့

ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီတက်ငျှင်ပျော်

ဗေဒါမော် ရေကျော်ဆိုက်အောင်

ဆန်လိုက်သည်ပဲ။

မဗေးါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့

ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီကျငျှင် ရွှင်

ဗေဒါခင် ပင်လယ်ဆိုက်အောင်

စုန်လိုက်သည်ပဲ။

ဘုတ်မက အီ၊ ပီပီက သံစမဲ။

မှန်းဖို့ လိုပဲ

မဗေးါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့ ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီတက်လျှင်ပျော် ဗေးါမော် ရေကျော်ဆိုက်အောင် ဆန်လိုက်သည်ပဲ။

မဗေးါ၊ ဘယ်ရွာ ဘယ်စခန်းနဲ့ ဘယ်ကမ်းခြေ ဘယ်ရေဆိပ်မှာမှ၊

နေအိပ်လိုပဲ။

ဒီကျငျှင် ရွှင် ဗေငါခင် ပင်လယ်ဆိုက်အောင် စုန်လိုက်သည်ပဲ။

ဘုတ်မက အီ၊ ပီပီက သံစမဲ။ မဗေဒါ စုန်ဆန်လမ်းကို၊ မှန်းဖို့လိုပဲ။ ၊ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)**

တက်ချိန်နှင့် ကျချိန်

မျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်က ဖြူဖွေး။ ကမ်းစပ်ကိုကြဉ် ကွင်းပြင်ကို စားကျက်ပြောင်းကြပေါ့ ချောင်းအောက်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ၊

ဒီကြွပြီလေး။

ကဏန်းမ ရွံ့စိုစို၊ တစ်ကိုယ်လုံး နီတွေး။ တွင်းဝ လတာပြင်က ခရာပင် တွယ်ကာတက်လေငေါ့ တောင်ဘက်ခွင် ပင်လယ်စွန်းမှာ ဒီတွန်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်က ငွေမှေး။ ကမ်းစပ် ကျူတစ်ရုံက သူမလုံ သူခုန်ထွက်လေပေါ့၊ ဒီတက်ပြီလေး။ ဒီတက်ချိန်တန်၊ ဆန်လာပေါ့ ဗေဒါပန်း။ ကျူရိုးရှင် ကျူတံတီး၊ ဆီးကြိုလို့လွှမ်း။

ငျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်ကဖြူဖွေး။ ကမ်းစပ်မှာငိုင် သူ့လည်တိုင် စွေတစောင်းနဲ့ ရေတံငါ အစာနျောင်းပြန်ပေါ့ ဒီညောင်းပြီလေး။ ကဏန်းမ ရွံ့စိုစို၊ တစ်ကိုယ်လုံး နီတွေး။ လက်မ တထောင်ထောင်နဲ့ တွင်းပေါင်မှာ မင်းယောင်ခင်းပြန်ပေါ့ ဒီဆင်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်ကငွေမှေး။ ကျူရုံမှာ သူလုံခပြန်ပေါ့၊ ဒီကျပြီလေး။ ဒီကျချိန်တန်၊ စုန်ပြန်ပေါ့ ဗေးါပန်း။ ကျူရိုးရှင် ကျူပင်ရွက်နဲ့ ခွန်းဆက်လို့လွမ်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)

ရဲခဲ့သည်ပါ့

မြစ်တန်းမှာတဲ့ လေကြမ်းဆင်။ ထန်လိုက်လေ လေမုန်တိုင်း လှိုင်းကဘောင်ဘင်။ တစ်လှိုင်းထွက် တစ်လှိုင်းဝင်၊ ဗေးါခင်ဖြစ်နဲ။ ရေလှိုင်း ဗလပွေနဲ့ မုန်တိုင်းလေ ရေတစ်ရိုးမှာ၊ စိုးရွံ့မှာပဲ။

မြစ်ရိုးမှာတဲ့ မိုးသက်ဆင်။ ငျှပ်ကြိုးငျံ မိုးသံထစ်၊ မိုးစစ်ဘုရင်။ မိုးညစ်လို့ မြစ်မမြင်၊ ဗေဒါခင်ဖြစ်နဲ။ ရေလှိုင်း ဗလ႘ေနဲ့ မိုးသက်လေ ရေတစ်ရိုးမှာ၊ စိုးရွံ့မှာပဲ။

စိုးမရွံ့ တွန့်မတုန်။ မိုးနှင့်လေ ရေရှုပ်ထွေး၊ ရွေးျှမဖြံ့။ ဆန်လိုက်ပြန်တုံ၊ စုန်လိုက်ပြန်ရ။ ဧေါက်ပေါင်း မရေနိုင်လို့ ဗေးါခိုင် သည်မြစ်ထဲ၊ ရဲခဲ့သည်ပါ့။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)

တေးစုံနဲ့ပဲ

တီတာတာ

ကညာ မေဘုတ်က၊ ရွှေနှုတ်ချိုသွေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီနွဲ့၊ လွမ်းမယ်ဘွဲ့ တေး။

ഗദേയാ

ထေရ်ငါရည်စူးလို့၊ လှေဦးမှာ လေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီနှော၊ စည်ဗြောသံတေး။

သောင်အခြေ

ေါင်ရေ လေမြူးတော့၊ ရေရူးတွေ ဖွေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီဟိန်း၊ ဗိန်းဗောင်းသံ တေး။

အကောင်သေ

တောင်လေရေတက်တော့၊ ရေယက်နဲ့ ထွေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီညှင်း၊ ငိုချင်းသံ တေျ တက်မကူ ရွက်ဖြူ ပူဖောင်းနဲ့ ၊ လေ့လောင်းကိုယ်လေး။ ကျူရိုးရင် ပီပီမျိုး၊ ဘွဲ့ကြိုးသံတေး။

ပြု့တပြု

မြေငူ ဓနိဂျွန်း၊ သောင်ထွန်းပြီလေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီနော့၊ သားရော့သံတေး။

တေးျိုးရယ်စုံ၊ ကုန်နိုင်ငါလေပဲ။ မဗေဒါ စုန်ဆန်မြဲ၊ တေးစုံနဲ့ပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)

မျောလျက်သာပဲ

လေပြင်းငယ် ႘ေ၊ လေပြေငျှင် လည်း။ နျောင်းကျယ် ဘယ်မငြင်း နျောင်းကျဉ်းလျှင် လည်း။

နေပူတုန်း ေါ ၊ မိုးရွာင္ျင်လည်း။ လသာသာ ပျိုအိုကြိုက်၊ လမိုက်ငျှင် လည်း။

အဖော်ငယ်စုံ၊ ဖော်မစုံငျှင် လည်း။ ပွင့်ဖူးငုံ အကုန်လန်း၊ နွမ်းနယ်လျက် လည်း။

စုန်ပြန်ရ အဖန်ဖန်၊ ဆန်ပြန်ရ တလဲလဲ။ မဗေးါဒီရေကြောမှာ၊ ျောလျက်သာပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၉)

စုန်ဆန်ရ တရား

ပန်းပါဘိ ဗေးါဆွေ။

ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံက ဝေ။

စုန်ဆန်ရ တပေပေ၊ ဒီရေနယ် တစ်ကျေး။

ဒီရောင်းရေ ဗေဒါလမ်း၊ ပန်းဖွယ်တဲ့လေး။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။

နေသာမှာ စွာရဟန်း၊ ဆွမ်းခံကြွဝင်။

ထန်းတစ်(ျား နေကိုမြင်၊ ရွာပြင်က တံတား။

ဆွမ်းခံပြန် ရွာကိုရှား၊ နေ့တိုင်းပါလား။

အိုအငျင်း ကျူရိုးရင်။

ဟင်းရွက်စုံ နှစ်ပုံထပ်၊ လောင်းစပ်မှာတင်။

ဈေးသမား မယားလင်

တစ်စွာဝင် တစ်ရွာသွား။

အိမ်အပြန် ပုစ္စန်ငါး၊ နေ့တိုင်းငါလား။

ဒီတက်တော့ သူထက်သန်။ ဒီကျငျှင် သူရွှင်လန်း၊ တန်းစီလို့ပြန်။ အလဲလဲ အဖန်ဖန်၊ စုန်ဆန်ရတရား။ ဗေးါဆွေ ဒီရေသွား၊ မြင်ထားလို့လား။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်စာစောင် (၁၉၅၇ – ၁၉၅၇)

ပန်းပန်လျက်ပဲ

ညိုပြာပြာ၊ လတာပြင့်၊ ခြေရင်း။ လှိုင်းတက်ရ ဗေဒါတက်၊ လှိုင်းသက်ရာဆင်း။

ဆင်းရလည်း မသက်သာ။ အုန်းလက်ကြွေ ရေပေါလော၊ မျှောစုန်လို့လာ။ အဆင်းနဲ့ အလာ၊ ဗေဒါမ အတွေး။ အုန်းလက်ကြွေ သူ့နံဘေး၊ ဆောင့်ခဲ့ရသေး။

ဆောင့်ခဲ့လည်း မသက်သာ။ နောက်တစ်ချီ ဒီတစ်လုံးက၊ ဖုံးလိုက်ပြန်ပါ။ မြုပ်လေပေါ့ ပေါ်မလာ၊ မဗေဒါ အလှ။ တစ်လံကွာ လှိုင်းအကြွ၊ ပေါ်လိုက်ပြန်ရ။

ပေါ်ပြန်လည်း မသက်သာ။ ျောင်းအဆွယ် မြောင်းငယ်ထဲက ဘဲထွက်လို့လာ။ ဘဲအုပ်မှာ တစ်ရာ နှစ်ရာ ဗေးါက တစ်ပင်ထဲ (တည်း)။ အယက် အကန်ခံလို့ ဗေးါငျံ အံကိုခဲ၊ ပန်းပန်လျက်ပဲ။ ။ တက္ကသိုလ် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆ဝ

တွေးမိပါစ

ဗေဒါတဲ့ ဗေဒါ။ ဒီနျောင်းမှာ အမည်မွှေး၊ အေးငြိမ့်သာယာ။

မွှေးသျှ ပြန်တစ်ရာ၊ ခံစရာ အရေး။ အတိုက်ခံနိုင်မှ၊ အမွှေ့ခံနိုင်မှ ထိုးငါးကိုင် ဒီဆိုင်ဝဲတဲ့ ရွှေဘဲရန် စုန်ဆန်လမ်းမှာ ရမ်းတတ်တယ်လေး။

မွှေးမှလည်း မဟုတ်ငါ။ ရိုးသံရှင် ပွဲတင်ထပ်၊ ချောင်းရပ် ဧရာ။ စုန်ဆန်ရ လမ်းတကာမှာ၊ လမ်းမသာ ရှာကြ။ တစိုက်စိုက်ကယ်နဲ့ အတိုက်ကို အကြိုတွေ့ငါလို့ အမွှေ့ဒဏ် ခံနေကျ၊ တွေးမိငါစ။ ။ **တက္ကသိုလ် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆ဝ**

စိုင်းဦးမှာလား

ပင်လယ်ဝဆီက၊ ဒီတက်စ လှိုင်းတောင်ဘင်။ မဗေးါ တစ်ဟုန်ထိုး၊ ချောင်းရိုးကိုဝင်။ မိုးမမြင် လေမမြင်၊ ပန်းဆန်ချင်လေတိုင်း။ ရေထဦးပေမို့ စိတ်ကူးယဉ် ယဉ်လေတိုင်း၊ ပန်းထင်ရာစိုင်း။

အထက်ျောင်းကျတော့ ဒီညောင်းစ ျောင်းရေသာ။ မဗေးါ ကိုယ်ရှိန်သတ်၊ လှမ်းတတ်နိုင်ပါ။ စိုင်းခဲ့တဲ့ ခရီးတာမှာ၊ သာနာစုံပုံခဲ့။ ရေသင်ဖြူပေမို့ ပွင့်ဖူးစုံ ငုံတံနဲ့၊ ပန်းမှုရာနွဲ့။

ပန်းအလှ မဗေဒါ တဲ့။ ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံကသာ။ ပင်လယ်ဝဆီက ဒီရေကျ ခွန်းစလာ၊ လွမ်းစရာပါတကား။ မိုးမမြင် လေမမြင်နဲ့ ထီမထင် စုန်ချင်တိုင်း၊ စိုင်းဦးမှာလား။ ။ **တက္ကသိုလ် အိုးဝေမဂွင်း ၁၉၆ဝ**

ဆိုင်ခင်းလျက်ပဲ

အညာလှေ

အညာမြေ ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီျောင်းမှာ နား။ ထန်းလျက်ခဲရယ်နဲ့

ပဲမျိုးစုံ ကြုံလေခိုက်၊ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။

တံငါလှေ

တံငါမြေ ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီရျောင်းမှာနား။ ပုစွန်ကျားရယ်နဲ့

ငါးမျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ငါလား တဲ့။

ကမ်းစပ်မှာမြှောင်

အိုးဖောင် ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီရျောင်းမှာနား။

ရာဝင်အိုးရယ်နဲ့

အိုးမျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ပါလား တဲ့။

ကမ်းစပ်မှာ မြှောင် ငါးဖောင် ကုန်ရောင်းဖို့၊ ဒီျောင်းမှာနား။ ခယင်ငါးရယ်နဲ့ ငါးမျိုးစုံကြုံလေခိုက်၊ ဝယ်လိုက်ငါလား တဲ့။

ဒီလမ်းက ပန်းဗေးါ။ ဆန်ရေ စုန်ရေနဲ့ ထုံပေပေ သူမနား၊ သွားရခါ၏။ ငါငါစ ရောင်းစရာ၊ ငါရာဘု သူတို့နည်း။

အပြာမှာ အငါကွက်ကယ်နဲ့ အတက်မှာ သူနွှင်ပျပေမဲ့ ကျလည်းလေ သူမငြင်းရှာဘု ဒီချောင်းရေ ကောက်ကစင်းမှာ ဆိုင်ခင်းလျက်ပဲ။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)

ဈောင်းရဲ့အလှ

ကျူရိုးရှင် မနေတတ်လို့ ရေစပ်ကိုတဲ့ ဆင်းလို့လာ။ မဗေးါ စုန်ဆန်မျော၊ မောတဲ့နေရာ။ ကျူရိုးရှင့် ငါသနာ၊ ကဌာနွဲ့ ချိုတေး။ ဆန်မကုန် စုန်မခန်းမှာ၊ ပန်းရှာလိမ့်လေး တဲ့။

အိုအႏျင်း မင်းပီပီ။ ရေပြည့်မှာ ဗေးါပန်း၊ ကမ်းနဲ့အညီ။ ဆန်လိုက်ကြ စီရရီ၊ တႏျီးျီ တကြွကြွ။ တက်ရေမှာ မြင်နေကျ၊ ႏြောင်းရဲ့အလှ။ အိုအချင်း ပီပီငယ်။ ရေကျမှာ ဗေးါပန်း၊ ကမ်းရပ်ကို ဖယ်။ ဝဲယာမှာ လတာကျယ်၊ အလယ်မှာ ဗေးါမ။ သက်ရေမှာ မြင်နေကျ၊ ချောင်းရဲ့အလှ။ တက်ရေနဲ့ သက်ရေနယ်။ ဆန်မကုန် စုန်မဆုံး၊ လုံးပတ်ရောလည်။ ဗေးါမ ခရီးသည်၊ ပန်းရှာမယ်ဆိုရလည်း။ ဒီချောင်းမှာ အလှဖွား၊ ပွားခဲ့ပြီပဲ။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)

သူ့လမ်းစဉ်

ကမ်းစပ်ကို မင် လမုပင် အခြေကြီးနဲ့ ၊ အသီးတွေဖြိုး။ ကမ်းခြေကို ဒီရေတိုး၊ ပြိုလဲမှာစိုး။

ကမ်းစပ်ကို မင် ဓနိပင် ယိုင်ငိုက်လို့၊ ခိုင်လိုက်ကယ်ဖြိုး။ ဓနိခိုင် အလက်ထဲက၊ ခွဲရမှာစိုး။

ကမ်းစပ်ကို မင် လတာပြင် ငါးငျံလူးလို့၊ ငျော်မြူကြရိုး။ ဒီတက်ငျှင် လတာနုန်း၊ ဒီဖုံးမှာစိုး။

စိုးငါဘု သူ့မူရာ။ ဧျာင်းတစ်ခွင် ပင်လယ်ဝက၊ ပန်းလှ ဗေဒါ။ ဆန်တက်ချိန်မှာ၊ ဆန်လာနိုင်ငါဘိ။ စုန်ဆင်းချိန်မှာ၊ စုန်လာနိုင်ငါဘိ။ သူ့လမ်းစဉ် သူမြင်ရဲ၊ သူစွဲတတ်ဘိ။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်ခွောင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆ဝ)**

ချောင်းလှ**ဖို့**ကို

ဒီနေျာင်းမှာသာ၊ ကြာငါငေါ့လား။ မဗေဒါ ပြာနွဲ့နောင်းငဲ့ နေျာင်းတန်တန်ရေငန်ရပ်မှာ၊ စွဲတတ်နိုင်အား။

သု့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်။ ရောင်းတစ်ခွင် မြင်သျှ၊ ရောင်းလှဖို့ကို။ ဘုတ်မက မျိုျင်မျို မျိုင်းညိုက အောက်ချင်အောက်။ အုန်းညီနောင် စောင်းချင်စောင်း ရောင်း ကောက်ချင်ကောက်။

သူ့လမ်းနဲ့ သူ့အမြင် ဧျာင်းဒီရေ နေသျှ၊ ဧျောင်းလှဖို့ပင်။ ဧျာင်းများက ထက်တစ်ခွင် ပင်လယ်က အောက်တစ်လွှား။ စုန်းျည် ဆန်းျည်နဲ့ တစ်လှည့်စီ ဒီသဘော၊ မျှောကြမနား။ ဒီျောင်းမှာသာ၊ ကြားျင်လှလေး။ ကျူရိုးမောင် ရွှေ႕ောင်စောင်းငဲ့ မျောင်းတန်တန်ရေငန်ထဲ၊စွဲျင်လှလေး။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂစင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)**

ဗေဒါနှင့် ကျူပင်

မဗေဒါ၊ ဆန်လာေါ့ အပြင်း။ ျောင်းကျယ်ကျယ် အလယ်ဂျွန်း ရေမွန်းလိုက်ရင်း။

ဗေးါဆွေ၊ စုန်ရေနဲ့ပြန်ဆင်း။ ျောင်းကျယ်ကျယ် အလယ်ဂျွန်း သောင်ထွန်းလိုက်ရင်း။

မဗေဒါ၊ ဆန်လာပေါ့ အတင်း။ နုန်းနှစ် လတာပြင်က ညောင်ညိုပင် မြစ်ပါးပျဉ်း၊ ပုန်းရပြန်ရင်း။

ဗေးါဆွေ၊ စုန်ရေနဲ့ ပြန်ဆင်း။ နုန်းနှစ် လတာပြင်က ညောင်ညှိပင်မြစ်ပါးမျဉ်း၊ခေါင်းဖော်လိုက်ရင်း။

ကျူပင်ရိုးမှာတော့၊ ယိမ်းထိုးရ တင်္ဂါ။ မဗေးါ စုန်ဆန်မျော၊ မောတဲ့နေရာ။ လွှဲလိုက်ရ ဘယ်နဲ့ညာ၊ ရိုးတံညာ ရွက်စိမ်း။ မနိုင့်တနိုင်နဲ့ ယိုင့်တယိုင်ဒီရေစီးကို၊ သည်းခံလို့ယိမ်း။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇေး (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)

ပွင့်ဖူးတံရှိ

အပြာမှာ အငါကွက်ကယ်နဲ့ ဂိုင်းစက်စက် ရွက်ငယ်ရှင်။ မဗေးါ ပင်လယ်အောက်က ချောင်းပေါက်ကိုဝင်။ ရျောင်းတစ်ငျှောက် မယ့်လမ်းစဉ် ယဉ်ပေစွတကား။ ဗေးါဆွေ ဒီရေထဲမှာ၊ ရဲပေစွတကား။

ရေဆိပ်မှာတဲ့ ညံစီစီ။ ပျိုလေးတွေ လက်တစ်ကမ်း၊ ပန်းဆန်ခဲ့ပြီ။ လှမ်းကြပေါ့ မိုတမီ၊ ကံသီလို့ တကတဲ။ ဗေဒါပျံ ကံကကြီး၊ ရေစီးကြောင့်လွဲ။

ခရပတ် ဝဲငယ်ငယ်။ ဗေငါ့ဆွေ ဒီရေကွေ့မှာ၊ ပြေးတွေ့ရတယ်။ မဖြစ်လို့ နှစ်တွယ်တွယ်၊ ဝဲလယ်ကအနွဲ့။ မဗေးါ ပတ်ရှောလှည့်၊ လွှဲထွက်နိုင်ခဲ့။

လောင်းစပ်က ခပ်တက်ပြင်။ ရေဆန်မှာ စုန်မဆိုင်း၊ လှိုင်းယက်ပန်းဆင်။ လျောင်းက ဘီလူးဝင်၊ လျင်နိုင်မှလွတ်မြဲ။ ဗေးါငျံ လှေနံယိမ်း၊ တိမ်းခဲ့သည်ပဲ။

ချောင်းများက ငါး ငါးမျံ။ လတာရောင် အကောင်သေး၊ မှေးလိုက်ခဲ့ပြန်။ ဗေဒါက ဖောင်သဏ္ဌာန်၊ ငါးပျံက ဖောင်စီး။ ပြာငါရောင် ဘယ်မည်း၊ ပိုးခဲ့မညည်း။

တက်ရေမှာ ဆန်၊ ကျပြန်တော့ စုန်ဆင်း။ ပွင့်ဖူးတံ တငျိဳျီနဲ့

ဗေငါရီ ဒီရေကြောမှာ၊ မျောတတ်လေခြင်း။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)

ဈောင်းတစ်ခွင်

ပွင့်ဖူးတံျီ၊ ဗေဒါရီတစ်မိ။ ဂျောင်းတစ်ခွင်သူဆန်သွား၊ ဂျောင်းျားအထိ။

တစ်ရွာကိုကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက် စခန်း။ မဗေးါ ဆန်တဲ့ရောင်း၊ ကျောင်းနဲ့ နတ်လမ်း။

နတ်လမ်းကို ကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက်စခန်း။ မဗေဒါ ယာဘက်ဘေး၊ တဲ လေးအိမ်တန်း။

လေးအိမ်ကို ကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက်စခန်း။ မဗေဒါ မယ့်လက်ဝဲ၊ ဂျွဲစားကျက်တန်း။

စားကျက်ကိုကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက်စခန်း။ မဗေဒါ ဝဲယာလိုက်၊ တောငျိုက်ဖြူတန်း။

မျိုက်တောကိုကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက် စခန်း။ မဗေဒါ ပတ်ရှောဝိုင်း၊ ကိုင်းမြက်ရှည်တန်း။ ကောက်ပြန်ငျှင်ပျော်၊ကျော်ပြန်တော့ သူလွမ်း။ ရောက်တိုင်း တပျော်ပျော်နဲ့ ကျော်တိုင်းသာ သူ့မှာလွမ်း ချောင်း ဗေဒါလမ်း။ ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆၀)

တင်းရပုံပဲ

ဖူးတံက ညိုတိုတို။ စုန်ရေ ဆန်ရေနဲ့ ဗေငါဆွေ ရေအလှ၊ ျောင်းမတစ်ခို။ ရေငန်နဲ့ ရေးျို၊ ဥဒဟိုမစဲ။ နေ့မရှောင် ညမအား၊ နားရရှာပဲ။

နားျင်လို့ ေါတစ်ရံ။ မဗေးါ ဇ္လာသူ့ပန်းပေမို့၊ ကမ်းကပ်မယ့်ကြံ။ အစုန်မှာ ကပ်ရပြန်၊ အဆန်မှာ ခွာရမြဲ။ အဆန်မှာကပ်ငျှင်လည်း၊စုန်ဆင်းတော့ ခွဲ။

ကပ်ပြန်ရ ဝမ်းမသာ၊ ခွာပြန်ရ ဝမ်းမနည်း။ မဗေါ စုန်ဆန်ရင်း၊ တင်းရပုံပဲ။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ – ၁၉၆ဝ)**

http://myanmarpyithar.net

လှလိုက်မှာပဲ

ဘုတ်မက အီ၊ ဒီရေကျ တေး။ မဗေဒါ မယ့်ဒုံရင်း၊ ဆင်းချိန်မို့လေး။

ဆင်းမယ်လော့ မဗေဒါ တဲ့။ ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေး၊ တေးသံကသာ။ ရေထဦးဆီက အဖူးနဲ့အငုံဟာ၊ ပွင့်ငါငေါ့ခုများ။ ပွင့်ပြာမှာ ငါလဲ့ဝင်းမှ၊ ဆင်းရမယ်လား။

အိုအျင်း ကျူရိုးရှင်။ စုန်းျည် ဆန်းျည်နဲ့ တစ်ပြန်စီ ဒီတရား၊ ကြားငါစရှင်။ တက်းျိန်ကျတက်ခဲ့ငျှင်၊ ဆင်းျိန်တွင်မနှေး။ ဒီချောင်းနေ ဗေဒါမျိုးမှာ၊ ရိုးလှပြီလေး။

http://myanmapyithar.net

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။ ပွင့်ပြာမှာ ငါလဲ့ဝင်းမှ၊ ဆင်းပြလိုက်ချင်။ အပွင့်ကားရယ်နဲ့ ချောင်းများမှာ လှရွှေစင် ချောင်းရေယဉ် လှပုလဲ။ ချောင်းဝမှာ မြတစ်ခဲ၊ လှလိုက်မှာပဲ။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၆ဝ**

ဒီတရား

မတက်ရငျှင်တော့၊တစ်သက်ငါ့ မခံငေါင်တဲ့။ ကနစို တုံးတိုသစ်က၊ ကြွေးဟစ်ရန်ထောင်။ မနက်က အသေကောင် သူတောင်မှ တက်နိုင်သေး။ ငါတုံးတို ကနစိုသားပေငါ့ ချောင်းများကို ခါတစ်ခေါက် ရောက်ရမယ်လေး တဲ့။ ဒီနျောင်းမှာ ဒီတရားတဲ့

အမျောင်းမှာ အတရားတဲ့ ကြားမှာငါ့ ကျူရိုးရှင်။ ကနစို တုံးပျိုလှကို၊ နားချငါရှင်။ ဒီချောင်းကို ဝင်မိငျှင် မထင်နဲ့ ထစ်ခေါက်တည်း။

http://myanmapyithar.net

တက်တုံ သက်တုံနဲ့ တက်မကုန် သက်မစဲ၊ မောလောက်အောင်ပဲ။

ဒီနျောင်းမှာ ဒီတရားတဲ့ ကြားမှာပါ့ ကျူရိုးရှင်။ ကနစို တုံးပျိုလှကို၊ နားချပါရှင်။ ဒီနျောင်းကို ဝင်မိလျှင် တက်ချိန်တွင် ဆင်းနိုင်ပဲ။ ဆင်းချိန်မှာတက်လိုလည်း၊ စောင့်ရစမြဲ။

မနက်က တက်တဲ့ဒီ၊ မမီလိုက်လေလည်း။ ညဦးယံ ဒီပြန်တက်ပါလိမ့် တက်စရာ ခက်ပါပဲ၊ ပန်းဗေးါနည်း။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆ဝ**

တိုးထွက်နိုင်မှ

နောက်နေျာင်းက ပန်းနီလာ၊ ဗေဒါမ လား။ ရှေ့နေျာင်းက ပန်းနီလာ၊ ဗေဒါမ လား။ ဒီဆိုင်ကျခါမှ နေျာင်းဝကိုအရောက်ခဲ့၊ တွဲတက်စို့လား တဲ့။

နောက်ဧျာင်းကပန်းဗေးါ၊ဆန်လာပေါ့လေး။ ရှေ့ျောင်းက ပန်းဗေးါ၊ ဆန်လာပေါ့လေး။ ဒီဆိုင်မှာ နှစ်ခိုင်ခဲပေမဲ့ မတွဲသာ ကြာလေဝေး၊ ဝဲကျော်ကြောင့်လေး။

ဝဲကျော်က မလော်မာငါတဲ့။ ဒီအပြိုင် ဒီအဆိုင်ထဲ၊ ဝဲကတစ်ရာ။ ဒီအားကြောင့်မနားသာ၊ ပတ်ရောလည် ဘဝ။ ဝဲခွင် ဝင်သျှ၊ တိုးထွက်နိုင်မှ။ ။ **ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးသိပ္ပံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၆ဝ**

မယ့်ဖြစ်နည်း

မဗေးါ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီအားနဲ့ ၊ လူကြွားတဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ ဗေဒါခင်။ ဒီျောင်းရေ ဂျွန်းမြေဖွား၊ ငါးငယ်ျှပင်။ ကျူရိုးတံရှင်၊ ကြွားျင်လို့ဟုတ်ပဲ။ ရွက်ရိုးဖြူ ကျူပလွေနဲ့ ကျူရိုးဖေ ငယ်စဉ်ကတည်း၊ ဂျွမ်းခဲ့လို့ပဲ။

မဗေးါ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီကော့နဲ့ ၊ လူကြော့တဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ ဗေဒါခင်။ ဒီျောင်းမြေ ျောင်းရေလမ်း၊ ပန်းလှပြာစင်။ ကျူရိုးတံရှင်။ ကြော့ျင်လို့ဟုတ်ဘဲ။

http://myannahyithar.net

ဒီလှိုင်း ထံတျာနဲ့ မဗေးါ မယ့်ဟန်ပွဲ၊ လွမ်းခဲ့လို့ပဲ။ မဗေးါသောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။ ကျူရိုးရှင် ပီပီတေးနဲ့၊ လူငေးတဲ့လေး။ လှောင်ရက်ပေ့ ဗေးါခင်။ နားမနေ ဒီရေစီးမှာ၊ ဟီးတိုက်လို့ပင်။ ကျူရိုးတံရှင်၊ ငေးချင်လို့ဟုတ်ဘဲ။ စုန်ချည်ဆန်ချည်နဲ့ ဗေးါရီ မယ့်ဖြစ်နည်း၊ နွမ်းခဲ့လို့ပဲ။ ။

မန္တ လေးတက္ကသိုလ် နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၅၉ –၉၆၀)

စုန်တစ်ခါ ဆန်တစ်လှည့်

မဗေးါ သောင်စပ်က၊ လှောင်တတ်ပေလေး။ ကျူရိုးသီ ပီပီတရားကို၊ ကြားျင်သတဲ့လေး။

လှောင်ရက်ပေ့ မဗေးါ။ ပီပီမှာ မယ့်စကားကြောင့်၊ နားရှက်မိပါ။ ျောင်းတစ်ငျှောက် ရောက်လေရာ ဗေးါလဲ့ စိတ်စွဲ။ ျောင်းနပန်းရယ်နဲ့ အဟမ်းသံကျမ်းသံနှောဟောလိုက်ချင်လည်း။

ဟောမယ်လို့ ကြံလိုက်ငျှင်။ ငါ့ပီပီ မြည်မရ၊ အ ခဲ့ အခင်။ တက်ရေနဲ့ သက်ရေယဉ်၊ တသွင်သွင်အလှ။

http://myanmapyithar.net

ဘုတ်မ ပြီတိတိနဲ့
တအီအီ ဘယ်ဆီက၊ ငေးမိနေမှ။
မြည်ပြီတဲ့ သီပြီ။
နေျာင်းသာယာ လတာဘေးက
တေးကောက်ခဲ့ပြီ။
ဒီနေျာင်းက ဗေဒါရီရယ်၊ ဒီရေကိုကြိုကွဲ့။
စုန်တစ်နေါ ဆန်တစ်လှည့်၊ တေးသံချိနဲ့။ ။

ဈောင်းကတွေတွေ

ျောင်းဝမှာ ႘ေ၊ တေးျင်လို့ လေလား။ မတိုးသာ ဒိုက်သရော၊ မျော ဆိုနိုင်အား။

ဒီတက်ချိန်တန်၊ ဆန်နိုင်ပါ့မလား။ မဗေဒါ မယ့်ခရီးမှာ၊ သူ ဆီးလို့တား။

အိုအႏုင်း ကျူရိုးဖေ။ မယ့်လမ်းမှာ ရာထောင်သောင်း ႏျောင်းကထွေထွေ။ သည်းျောင်းက တားပါစေ ဟိုျောင်းရေ ရှိပါသေး။ ဆန်းျိန်တော် ရေကျော်ဆိုက်အောင် မင်းလိုက်ခဲ့လေး။ ။

> ဆေးသိပ္ပံ နှစ်လည်စာစောင်၊ အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၅၊ ၁၉၆၁ – ၆၂။

မင်း လိုက်လာစမ်း

လတာမှာ ကြာ ဗေးါ အပြာဖူးနဲ့ ၊ ဒီဦးကိုလင့်။ တသသရယ်နဲ့ ရေထမှာ သူဆန်လို့ သူ့ဖူးတံ ပန်ချိန်သင့်၊ ျှောင်းများမှာ ပွင့်။

အပွင့်နဲ့ မဗေဒါ။ ဧျာင်းဝမှာ မပြစား၊ ဧျောင်းများမှာသာ။ မိုးဦးကျ မျိုးချလာ ကိုယ်ဟငါကြောင့်လေလား။ ကိုဟငါ တစ်ရွာသား၊ မင်း ကြိုက်လို့လား။

အပွင့်နဲ့ မဗေဒါ။ ရောင်းဝမှာ မပြစား၊ ရှောင်းများမှာသာ။ ဆောင်းဦးပေါက် ကောက်ရွှေငါ မိုးစာကြောင့် လေလား။ မိုးနီလာ မိုးစာတေးမှာ၊ ငေးချင်လို့လား။

အိုအႏျင်း ကျူရိုးဖေ။ အကြင်နာ ထင်ရာမေး၊ တွေးငါနဲ့လေ။ ဒီႏျောင်းကတက်သက်ရေးဗေးါလဲ့မယ့်လမ်း။ နောက်တစ်ရေ မေဆန်ခိုက်မှာ မင်း လိုက်လာစမ်း။ ။

> ဆေးသိပ္ပံ နှစ်လည်စာစောင်၊ အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၅၊ ၁၉၆၁ – ၆၂။

ပန်းဝင်နိုင်ပါရဲ့

ကျရေနဲ့ ကြုံ၊ စုန်ရန်သာ တကား။ မဗေဒါ ပြာလဲ့ဝင်းရယ်၊ ဆင်းချင်ရဲ့လား။

ဟိုကမ်းမှာ ခရားျုံ၊ သည်မှာတုံ ပုံတံတား။ မဆင်းျင် မင်းဝင်တွဲ၊ ရဲလိုက်ပါလား။

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။ မိရာတွယ် မယ်မတွဲ၊ ရဲစိတ်မထင်။ စုန်းျိန် ကျပြီမို့ စုန်ရလည်း မယ့်လမ်းပင်၊ ပန်းဝင်နိုင်ငါရဲ့။ ပွင့်ဖူးစုံ ငုံတံနဲ့၊ ဆင်းလိုက်မယ်တဲ့။ ။ ဇွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂။

ကြံဖန်ရ

သက်လာတဲ့ရေ၊ တောင်လေကဖမ်း။ ရေပြင်မှာ လေဝင်စိုင်း၊ လှိုင်းကြက်ခွပ်လမ်း။

ဒီလှိုင်းက လေသဟာ၊ ဗေးါက ရေသမား။ ဗေးါခင် စုန်ချင်အား၊ ဒီလှိုင်းက တား။

ဒုက္ခတဲ့ မဗေဒါ။

လှိုင်းပုတ်ပြန် ဆုတ်ဟန်ပြ၊ ဆင်းရသုံ့မှာ။

ဆုတ်ရင်းလည်း သူဆင်းလာ

မြင်ငါပေါ့ ပင်လယ်ဝ။

ရေစုန် လေဆန်မို့

ဗေဒါငျံ ကြံဖန်ရ၊ ျောင်း ဒီလောက။ ။ **ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂။**

http://myanmarpyithar.net

ပန်းခဲ့သည်ပဲ

နေလုံးရယ်နီ တိမ်ပန်းျီ နေသွေးနဲ့ ၊ နတ်ရေးသည်သို့ ။ ဒီအကျပေမို့ အလှ လတာပြင်က၊ ကျူရိုးရှင် လှေကလေးနဲ့ ႔ော်ငေးလိုလို့ ။

သူ့ကိုယ်သူငျှင်၊ ဘာထင်လေမသိ။ ဘယ်ပြောင်း ညာပြန်နဲ့ ဟိုငါးပုံ လတာစွန်းမှာ၊ သူ့ဂျွမ်းဟန်ချည့်။

သူ့ကိုယ် သူငျှင်၊ ဘာထင်လေမသိ။ ဘုတ်မ ခုနစ်သံနဲ့ တညံညံ လတာစွန်းမှာ၊ သူ့လွမ်းသံချည့်။

http://myanmarpyithar.net

အိုအျင်း ကျူရိုးရှင်။ သူ့မူရာ သူ့အတင်း၊ မင်းဆိုခဲ့စဉ်။ မင်းကိုယ်လည်း မင်းပင်ငျှင် ဘာထင်လို့လေလဲ။ မဗေဒါ စုန်ဆန်လမ်းမှာ၊ ပန်းခဲ့သည်ပဲ။ ။ ဇွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၄၊ ဇွန် ၁၉၆၂။

မင်း ပါမှပဲ

စာဘူးတောင်းမှာ၊ စာငါတို့ လင်မယား။ သူတို့ လွမ်းကြတော့ မယ်လွှမ်းအောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။ ဖက်လိပ်အိမ်ဆင်၊ ေါမျဉ်က လက်သမား။ လက်ရာ ဆန်းပါဘိ ကမ်းကုန်အောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။ မိုးတက်မယ့်ဟန်၊ ငါးငျံက ဂျွမ်းသမား။ အကြံကြီးသူမို့ မီးပွင့်အောင် ပီပီနွဲ့ရယ်၊ တေးဖွဲ့ငါလား။ ဖွဲ့ျင်ရဲ့နော်၊ ဖော်ချင်ရဲ့မနည်း။ ဒီလှိုင်းပုံ ထန်ချင်ထန်တဲ့ ဆန်ချိန်တန် ဆန်တက်ရင်းသာပါ့

ဆန်ချိန်ကုန် စုန်လို့ဆင်းပါတဲ့ ဗေဒါငယ် မယ်မငြင်းရယ်၊ မင်း ပါမှပဲ။ ။ **ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၂၅၊ ဇူလိုင် ၁၉၆၂။**

ပန်းသိပါရဲ့

လမုပ္ပင့် နီသန္တာ၊ လတာက ညိုျော။ လတာပြင် လမုတန်း၊ ကမ်းစပ်က တော။

ဒီလမ်းက ပန်းဗေးါ။ နေထွက်နေဝင်နဲ့ လတာပြင် လမုငါး၊ သွားရခါ၏။ လမုနဲ့ လတာသာ၊ ဂျွမ်းရှာတဲ့ ဗေးါမ။ လတာပြင် လမုတန်း၊ ပန်းမယ့်လောက။

အိုအျင်း ကျူရိုးတံ။ လမုစဉ် အနောက်နားက၊ ငါးခတ်တဲ့ခြံ။ အုန်းခြံနဲ့ ဓနိခြံ၊ ကွမ်းသီးခြံငါတဲ့။ စုန်ဆန်ရာ ဗေငါလမ်းက၊ ပန်းသိငါရဲ့။

http://myanmapyithar.net

ခြံနောက်မှာ ဇွာရိုငျှင်။ ခြံနောက်ကွယ် လယ်ကိုသန်း၊ လမ်းရွာဝ ဝင်။ စွာသွားတဲ့ ရွာလမ်းစဉ် ခွင်တစ်ပေ ခွေတစ်လှည့်။ စုန်ဆန်ရာ ဗေငါလမ်းက၊ ပန်းသိပါရဲ့။ ။ **ငွေတရီ၊ အမှတ် ၂၆၊ ဩဂုတ် ၁၉၆၂။**

မင့်စေနာ

အသာ အသာ ဗေးါ မှုန် နွဲ့ငဲ့၊ စုန်ခဲ့ပါတဲ့။ အောက်တစ်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ ဒီကျကျွင် တဲ့။

အသာ အသာ ဗေဒါ မှုန် နွဲ့ငဲ့၊ စုန်ခဲ့ပါတဲ့။ ဒီျောင်းမြေ ညနေအေး လေသွေးဌျင် တဲ့။

အိုအႏျင်း ကျူရိုးရှင်။ ကျရေမှာ ပြေပြေဆင်း၊ မင်းစုန်စေ့ချင်။ တောင်လေလည်း သွေးစေချင် ချောင်းတစ်ခွင် မြစ်တန်း။ မင့်စေနာမယ့်မှာပန်း၊လှိုင်းကြက်ခွပ်လမ်း။ ငွေတာရီ၊ ဆမှတ် ၇၉၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၆၇။

မယ့်သဘော

ကမ်းစပ်မှာထိုင် ကျူမကိုင် လက်မှိုင်းျလို့၊ ငိုင်လှချေတကား။ ကျူရိုးရှင်အခင်သေးရယ်၊ ငေးလှပျေတကား။

မငေးလို့ မဖြစ်ပေါင်။ တို့ရောင်းမှာ ဖန်လာဆန်း၊ ပန်းရလေအောင်။ မိုးထိအောင် လှေကားထောင် ထောင်မယ်တဲ့ လတာဘေး။ ပင်ကျရည် တစ်မြူလောက်နဲ့ ရောင်းပေါက်မှာ ငါးပျံမှုး၊ မြူးရက်လို့လေး။

http://myanmanyithar.net

အိုအချင်း ကျူရိုးရှင်။ ချောင်းပေါက်မှာ ငါးပျံမြူးပေမဲ့ ကိုယ်မမြူး နေလိုက်ငျှင်။ ဆောင်းဦးပေါက်ပြီမို့ ကောက်ပင်နွဲ့မှည့်ပြီရှင်၊တံစဉ်ကိုပြင်ပါတော့။ အချိန်တန် စုန်ဆန်မြန်းတဲ့ ပန်းဗေးါ မယ့်သဘောကို၊ စောလိုက်ပါနော့။ **ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၉ဝ၊ ဒီစင်ဘာ ၁၉၆၇။**

පෙල්වේකාර

တက်ပြန်ငေါ့ ဒီ၊ ဟီပြန်ငေါ့ ရေရိုင်း။ အောက်တစ်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ၊ ဝဲထလို့ဝိုင်း။

ရေရိုင်းက ထင်တိုင်းသာ။ ဒီတက်ချိန် နှိမ်မရ၊ ေါထလို့သာ။ ချောင်းပေါက်မှာ သူမြောက်လာ သူမညှာ သူ မသနား။ ရျောင်းတစ်ခွင် သူဝင်စ၊ ပြခဲ့သူ့အား။

သူ့အားကို ပြလိုက်ရုံ။ လတာပြင် ရေဝင်တိုး၊ ထိုးကြ ပလုံ။ စွန်ဆိတ်တို့ ထိတ်လို့တုန် တောင်ခုန်လို့ မြောက်ပြေး။ ကျူရိုးရှင် အခင်သေး၊ ရှောင်းဝမှာဆွေး။

http://myanmarpyithar.net

မဆွေးနဲ့ ကျူရိုးရှင်။ အချိန်တန် ဒီမာန်ကျ၊ ချောင်းလှမြဲပင်။ ချောင်းတစ်ငွေ့႕ာက် ကောက်ကွေ့ဝင် ဗေးါခင်အသိ။ နောက်တစ်ချီ ဒီရေဦး၊ ဒီရူးချိန်ထိ။ ။ **ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၉၁၊ နေနဝါရီ ၁၉၆ဝ။**

မယ့်အိမ်ပဲ

ဒီ ကျချိန်တန်၊ အိမ်ပြန်တော့မလား။ ဗေးါရီ ဒီရေကြောမှာ၊ ျှောတော့မယ်လား။

ရောင်းများက ေါးတမာ

ရျောင်းဝသာ သကာများ။

ဗေးါဆွေကျရေကြိုက်၊ လိုက်တော့မယ်လား။

အိုအငျင်း ကျူရိုးရှင်။

ေါးတမာ သကာျား၊ ခြားလိုဘုရှင်။

မယ့်ဒီနေျာင်းမှာလ

ဧျောင်းများလည်း မယ့်အိမ်ပင်

ျောင်းဝင်လည်း မယ့် အိမ်ပဲ။

ဒီတက်ချိန်တန်

အိမ်ပြန်တယ် ဆန်မယ်ခဲ၊ പ്ပောင်းများကိုပဲ။

ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၀၃၊ စန်နဝါရီ ၁၉၆၉။

လမ်းရိုးပါကွဲ့

အနောက်ဖက်ဆီ၊ နေနီနှင့် တိမ်ပန်း။ ရှေ့ဆီမှာ ဓနိတန်း၊ ချောင်းရှေ့ဖက်ကမ်း။

ဓနိတန်း ကမ်းကွေ့မှာ။ ဒီတက်ချိန် တိမ်အစွမ်း၊ ပန်းတောက်တဲ့ပါ။ ကွေ့အောက်ကရေနီလာ၊ကွေ့ညာက မြသွေး။ မဗေငါ ဆန်လာလမ်း၊ နန်းဆန်ပေ့လေးတဲ့။

အို အချင်း ကျူရိုးရှင်။ မင်းတို့ရွာ တစ်ဖက်ကမ်း၊ လမ်းကအမြင်။ မယ့်အနီး မယ့်ဝန်းကျင် ချောင်းရေပြင် ကြည်လဲ့။ စုန်ကာ ဆန်ကာနှင့်၊ မြမငါ နီလာမဲ့ လမ်းရိုးငါကွဲ့။ ။ ဓင္ဓတာရီ၊ အမှတ် ၁၁၁၊ စက်တင်ဘာ ၁၉၆၉။

http://myanmarpyithar.net

ဒီရေသမီး

ဒီရောင်းမှာနေ၊ ဒီရေမှာ သူကြီး။ ပီပေသည်ဒီရေသမီး၊ရောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။ ဒီတက်ချိန်တန်၊ မဆန်ဟု သူမငြင်း။ ဗေးါဆွေ ဒီရေဦးမှာ၊ မြူးတတ်လေခြင်း။ ဒီတက်ချိန်ကုန်၊ မစုန်ဟု သူမငြင်း။ ဗေးါဆွေ ဒီရေကျမှာ၊ လှတတ်လေခြင်း။ မတွေ့ချင် မမြင်ချင်၊ မဝင်ချင်သော်လည်း။ ဝင်လိုက်တယ် မယ်မလွှဲ၊ ချောင်းဒီဆိုင်ဝဲ။ မကွဲချင် မကွာချင်၊ မခွာချင်သော်လည်း။ ခွာလိုက်တယ် မယ်မစွဲ၊ ချောင်းရေဆိပ်တဲ။

စုန်လိုက် သူဆိုငျှင်လည်း၊ သင်းပဲဗေဒါ။

ဆန်သူလည်း မဗေးါ။

အဆန်ရဲ အမြဲသာ၊ စုန်ချိန်၏ စုန်သည်ချည်း။ ပီပေသည်ဒီရေသမီး၊ချောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။ ဝင်သူလည်း မဗေးါ။ ခွာလိုက် သူဆိုငျှင်လည်း၊ သင်းပဲဗေးါ။ အဝင်ရဲ အမြဲသာ၊ အစဉ်ခွာ ခွာသည်ချည်း။ ပီပေသည်ဒီရေသမီးချောင်းကောက်ကွေ့ခရီး။ **တောရီ၊ အမှတ် ၁၁၂၊ ဆောက်တိုဘာ ၁၉၆၉။**

သီပါ မြည်ပါ

ကမ်းစပ်မှာထိုင်

ကျူမကိုင် မှိုင်ငေးလို့၊ အဝေးကိုကြည့်။ ကျူရိုးရင် ပီပီသေးရယ်၊ တေးဆိတ်လှချည့်။

အိုအႏုင်း မဗေးါ။ ငါမငိုင် ငါ မငေး၊ ဝေးရပ်ကိုသာ။ ဓနိတန်းအထက်မှာ၊ အာကာသ ပြာလဲ့။ ကသိုဏ်းပုံ အာရုံနဲ့၊ ရွှန်းပီတိနဲ့။

အိုအႏျင်း မင်းပီပီ။ ထက်ကောင်းကင် ပြာလဲ့ဝင်းမှာ မင်းမွေ့တတ်ပြီ။ ႏျောင်းလောက သီကရီ၊ မသီတော့ပြီလော။ မင့်ဘာသာ တစ်ကိုယ်ထူး၊ ကြည်နူးအံ့လော။

http://myanmarpyithar.net

သီငါတဲ့ မည်ငါ။ ဒီချောင်းမြေ ဒီရေအရေး၊ တေးဆိုသင့်ငါ။ ဆန်စဉ်လည်း မယ်နားနာ စုန်လာလည်း နာမှာပဲ။ နာရင်းသာ စုန်ဆန်မြဲ၊ ရှောင်း ဒီရေထဲ။ ။ **ငွေတာရီ၊ အမှတ် ၁၁၆၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၇ဝ။**

ရောင်းမ အသိ

ျောင်းမကို ဝင်၊ မြင်ပါရဲ့လား။ ဒီဆိုင်မှာ ပေါ်လာမြဲ၊ ဝဲကြီးပါလား။

ဒီသရဲ ဝဲလယ်တွင်။ ဝဲလှည့်ရာ ဗေးါန္မောငဲ့၊ မောရလိမ့်ထင်။ ဒီဝဲကြောင့် မယ်ငြိုငြင်၊ နှုတ်ပြစ်တင်စကား။ နျောင်းမကိုမယ့်လက်သိူး၊ ထိုးလိုက်မယ်လား။

အိုအႏျင်း ကျူရိုးရှင်။ မောလိမ့်မယ် တကယ်ပဲ၊ ဝဲလှည့်ခိုက်တွင်။ နျောင်းမထဲ ကြုံမြဲပင်၊ ဆင်ခြင်မိပါရဲ့။ နျောင်းမကို ငါပေမဲ့၊ ဝင်လိုက်မယ်ကွဲ့။

ဒီဝဲကြောင့် မငြိုငြင်။ ရေအီငျှင် ဒီသရဲ၊ ရှဲရမည်ပင်။

http://myanmadyithar.net

ဒီသရဲ မရှဲခင်၊ ဗေးါစင် ပြာအိ။ ဒီဝဲဒဏ် ခံရည်ရှိ၊ ရှောင်းမ အသိ။ ဒီဝဲကြောင့် မငြိုငြင်။ မမောခင် ထွက်ချင်လည်း၊ ခဲရမည်ပင်။ ဒီဝဲက ထွက်နိုင်ခင်၊ ဗေးါစင် ပြာအိ။ ဒီဝဲဒဏ် ခံရည်ရှိ၊ ရှောင်းမအသိ။ ။ **ဥေတာရီ၊ အမှတ် ၁၂၃၊ စက်တင်ဘာ ၁၉၇ဝ။**

တစ်လှည့်စီ စုန်ဆန်မြိ

မနက်ခင်းဆီက၊ စုန်ဆင်းခဲ့ မဗေဒါ။

မွန်းတည့်ချိန် နေ့လယ်ခင်း

သင်း ပြန်တက်လာ။

ညနေစောင်းလာတော့

ချောင်းများရောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ

မေငါ မအိပ်။

စုန်ချိန်မှာ စုန်ပြန်ရငေါ့

ျောင်းဝမှာ ပြန်စည်ကား

ရောင်းများမှာ တိတ်။

အိုအျင်း မဗေးါ။

ကျူရိုးရှင် ကျူတံသေးနဲ့

တေးျိုလို့သာ။

http://myanmarpyithar.net

ဆိတ်ငြိမ်ရာ စည်ကားရာ ရောက်ရာမှာ မယ်မစွဲ။ ကပ်းျည် ခွားျည်နဲ့ တစ်လှည့်စီ စုန်ဆန်မြဲ ညည်းတတ်ပါပဲ။ ။ **ရာပုံ စာပေလုပ်သား မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၁**။

ဖော်ဂျီ (၁၉ဝ၇ – ၁၉၉ဝ)

၁၉ဝ၇ – ဧပြီလ ၁၂ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ၎ှာပုံမြို့၌ အဖဉ်းယော၊ အမိ ဒေါ်စိန်ညွန့် တို့မှ ဖွားမြင်သည်။ သားျင်း ကိုးယောက်အနက် အကြီးဆုံး သားဦးဖြစ်သည်။ အမည်ရင်း ဦးသိန်းဟန် ဖြစ်သည်။ ၁၉၁၂–၁၉ – ရှေးဦးစွာ ၎ှာပုံမြို့၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၊ ထို့နောက် မြန်မာကျောင်း၊ ထို့နောက် ရာပုံမြို့ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်းတို့တွင် သတ္တမတန်းအထိ ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။

http://myannapyithar.net

- ၁၉၂ဝ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပထမသပိတ်ကြီးတွင် ပျာပုံကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် အတူ ပျာပုံအမျိုးသားကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။
- ၁၉၂၄ ရန်ကုန်မြို့၊ အမျိုးသားအထက်တန်း ကျောင်း (သရက်တောကျောင်းတိုက်)သို့ ပြောင်းရွေ့ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အထောက်အပံ့ခံ မြို့မအမျိုးသား (တိုင်း ရင်းသား) အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်း ရွေ့ပညာသင်ခဲ့ပြီး ၁၁ ဆင့်တန်း အောင်မြင် ခဲ့သည်။
- သန္နာငါဒီ သတင်းဧာတိုက်က ကြီးမှူး ကျင်းပသော ကရုဘဘသာပြန်ပြိုင်ပွဲတွင် စိတ္တသုခလင်္ကာဖြင့် သန္နာငါဒီဆု (ရွှေ ဒင်္ဂါးငါးပြာ) ရရှိခဲ့သည်။ (စိတ္တသုခ လင်္ကာ မှာ အင်္ဂလိပ်ကရာဆရာ Henry Wotton ၏ The Character of A Happy Life ကရုဘကို ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်) ၁၉၂၅–၂၆– ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပညာ
- ၁၉၂၈ နောင်အေါ် ပထမဦးဆုံးသော ခေတ်စမ်း ကႏျာဖြစ်လာမည့် 'ပိတောက်ပန်း'ကႏျာ ကို ဖွဲ့ဆို၍ ရှေးဦးစွာ ဟံသာ့ကြေးမုံ

သင်ခဲ့သည်။

ောင်္ဘေဝင်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် မတ်လထုတ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် မဂ္ဂဇင်း၌ ထပ်မံဖော်ပြခဲ့သည်။

ဥပဧာတန်းကို မြန်ောေအမှတ်အျှားဆုံး နှင့် အောင်မြင်၍ သာဒိုးအောင် ဆုရခဲ့သည်။

၁၉၂၉ – ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိသည်။ (မြန်ဂေဇာပေ၊ အင်္ဂ လိပ်ဧာပေ၊ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများ သမိုင်း ဘာသာရပ်များဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်)

၁၉၃ဝ – ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၌ မြန်ဂေ ဧဂ နည်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

၁၉၃၁–၃၄– ရန်ကုန်၊ မြို့မအမျို့သားအထက်တန်း ကျောင်းတွင် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ – ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ မဟာဝိဇ္ဇာသင် တန်းကို တက်ခဲ့သည်။ (အင်္ဂလိပ်ၵေပေ နှင့် မြန်ဂေၵေပေ နှစ်ဘာသာတွဲပူသည်)

၁၉၃၆ – မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရခဲ့သည်။

၁၉၃၆–၃၈– မန္တ လေး ဥပၵေကောလိပ်၌ မြန်ဂေၵ နည်းပြဆဂုအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

၁၉၃၈ – ဧာကြည့်တိုက်ပညာ၊ ပညာတော်သင် အဖြစ် လန်ဒန်တက္ကသိုလ်နှင့် ဒဗ္ဗလင် တက္ကသိုလ် တို့၌ ပညာသင်ခဲ့သည်။

- ၁၉၄၀ ဧာကြည့်တိုက်ပညာ ဒီပလိုက ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ – ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် ဧာကြည့်
 - တိုက်မှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလတွင် ဦးဆန်း + ဒေါ်နှင်း ဇင်တို့၏ သမီး၊ ရန်ကုန်မြို့မှ အမျိုးသမီး ကျောင်း၊ အထက်တန်းပြဆရာမှ ဒေါ် ဧာ ရင် ဘီ –အေ၊ ဘီ–အီး–ဒီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ သည်။
- ၁၉၄၂ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း မြန်ဂေအစိုးရ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယညွှန်ကြား ရေးဝန် (ဧာပေနှင့် ဧာကြည့်တိုက်ဌာနခွဲ) အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။
- ၁၉၄၆ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဧာကြည့်တိုက်မှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။
- ၁၉၄၇–၄၈– တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ရုံးနှင့် ရွေး ကောက်ပွဲ ကော်မရှင်ရုံးတို့တွင် အထူးအရာရှိ (အခြေခံ ဥပဒေ အရှောကိုင်ကော်မတီ၊ မြန်ဓာနိုင်ငံ တော်အလံ၊ သီချင်းနှင့် တံဆိပ်ကော်မတီ အဖွဲ့ဝင်) အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။
- ၁၉၄၈ ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့ တံဆိပ်ရသည်။
- ၁၉၅၀ ရစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြင့် အင်ဒိုနီး ရှားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၁–၅၂– ပညာရေး လေ့လာရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ မက္ကဆီကိုနှင့် ကနေ ငါနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၂–၅၇– ပညာရေးဌာန ၊ ကျောင်းသုံးဧာအုပ်ပြုစု ရေး (ထုတ်လုပ်ရေး) ညွှန်ကြားရေးဝန် အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ - 'သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဋီကာ'ကအုပ် အတွက် ၁၉၅၅ ငာပေဗိဂေန်၏ ငာပဒေသာဆု ရရှိခဲ့သည်။ ျစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ယိုးဒယားနိုင်ငံ သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ – မြန်ေဂနိုင်ငံသမိုင် ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။ ၁၉၆၁(မေလ)– ဂုဏ်ထူးဆောင် မြန်ဂေစာပါဂောက္ခ အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ သိရိပျံခြီဘွဲ့ တံဆိပ်ရခဲ့သည်။ ျစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၅–၇၅– ပညာရပ်ငေါဟာရ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုး သားစာပေဆှ စိစစ်ရွေးျယ်ရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၆၇ – တက္ကသိုလ်ႏွာ ဗဟိုကြည့်တိုက်မှူ အဖြစ် မှ အငြိမ်းစားယူသည်။ ပညာရေး အထူး အရာရှိ (၁)၊ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်များထမ်းဆောင်သည်။

http://myanmarpyithar.net

- ၁၉၇၆ နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနဦးစီးဌာန အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ အိန္ဒိယသို့ ဂောမစာတမ်းဖတ်ပွဲ တက်ရောက်ရန် ဦးခင်ဇော် (**K**)နှင့်အတူ သွားခဲ့သည်။
- ၁၉၇၉ 'နင်လားဟဲ့ ျစ်ဒုက္ခနှင့် အခြားဝတ္ထုတို ျေား' ဘာသာပြန်ဧာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသား ဧာပေ (ဘာသာပြန်ရသဧာပေ) ဆုရခဲ့သည်။
- ၁၉၈၁ အငြိမ်းဒေးဘဝကို အပြည့်အဝ စတင်ခံ ဧဂးခဲ့သည်။
- ၁၉၈၇ 'ရှေးခေတ် ပုဂံကဌာစုနှင့် အခြားကဌာ များ' ကဌာစာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစေပ (ကဌာ) ဆုရခဲ့သည်။
- ၁၉၉၀ စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူ နေ့ နံနက် ငါ နာရီခွဲအချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန် မြို့နယ်၊ ကမ္ဘောဇလမ်း၊ အမှတ် (၁၀ –က) နေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

